

Sygn. akt III CZ 405/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku A. S.

z udziałem U. S.

o sankcję pieniężną za naruszenie kontaktów z małoletnią M. S.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej

w Warszawie,

zażalenia uczestniczki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z 26 lipca 2022 r., sygn. akt I. Cz 138/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 maja 2022 r. Sąd Rejonowy w Nisku zagroził uczestniczce A. S. nakazaniem zapłaty na rzecz wnioskodawcy A. S. kwoty po 300 zł za każde utrudnienie w realizowaniu kontaktów z małoletnią M. S., wynikających z prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z 19 czerwca 2020 r. oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa adwokackiego.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu postanowieniem z 26 lipca 2022 r. na skutek zażalenia uczestniczki, oddalił wniosek A. S. o zawieszenie postępowania zażaleniowego (pkt I) oraz uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Nisku z 17 maja 2022 r. i pozostawił temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania

zażaleniowego (pkt II).

Powyższe postanowienie w zakresie pkt II zaskarżyła uczestniczka wnosząc o jego uchylenie w tej części. Zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 384 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 361 k.p.c. oraz art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 382 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 361 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sądu Najwyższego rozpoznaje wyłącznie zażalenia na postanowienia sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 394¹ § 1 k.p.c.) oraz zażalenia wnoszone w związku z uchyleniem przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.).

Z sentencji zaskarżonego postanowienia wynika jednoznacznie, że Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego, ale nie przekazał sprawy do ponownego rozpoznania. Mając na uwadze treść art. 394¹ § 1¹ k.p.c., należało zatem uznać, że zażalenie na to orzeczenie jest niedopuszczalne,

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.